

El tribunal del cas Palau determinarà si Junts és successora de CDC

L'Audiència de Barcelona admet l'escrit presentat per l'Orfeó Català, que argumentava que el partit de Carles Puigdemont tenia vincles amb l'antiga Convergència

Mas i Puigdemont, amb el PDeCat. | ACN

L'Audiència de Barcelona ha decidit aquest dimarts obrir una peça separada en l'execució de la sentència del cas Palau predeterminar la successió de l'antiga Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) en el PDeCat i Junts. D'aquesta manera, el tribunal estima la petició de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i l'Associació Orfeó Catalunya. El Palau de la Música reclama a Junts i al PDeCat que paguin el deute de 6,6 milions d'euros derivat de la sentència dictada sobre el saqueig de la institució. L'entitat sosté que les dues formacions que lideren Carles Puigdemont i David Bonvehí són "continuadores" de Convergència, que va ser el partit condemnat per finançament irregular a través del Palau.

S'obre ara, per tant, una peça separada perquè el tribunal dictami si és procedent declarar la successió de CDC per part del PDeCat i Junts. Les dues formacions podran personar-se en el cas i presentar al·legacions i les proves que considerin pertinents. El Palau sosté que primer la marca "Junts" i després el partit que piloten Puigdemont i Jordi Sànchez "no és nou". "És la continuació de CDC i al seu torn del PDeCat, en conservar identitat substancial d'aquests partits. Junts és un canvi d'aparença dels referits partits polítics", remarca l'entitat davant de la justícia. L'escrit és rellevant en la mesura que el partit de Puigdemont es va posar en marxa, precisament, per desmarcar-se de l'herència més nociva de CDC.

La secció desena va dictar sentència condemnatòria sobre el cas Palau el desembre de 2017. Tres anys després, el maig de 2020, se'n va iniciar l'execució elevat a definitius els embargaments preventius acordats en la peça de responsabilitat civil respecte del comís dels guanys obtinguts per CDC per l'import de 6,6 milions d'euros. El tribunal va descartar, el juliol de l'any passat, començar la investigació sobre la successió de CDC. És ara, sosté el tribunal sentenciador, que correspon determinar si Junts i el PDECat són successores de l'antiga Convergència.

Entre els motius aportats, els jutges recorden que les seus de CDC estan valorades en 3,6 milions d'euros, quantitat "molt inferior" als 6,6 obtinguts de manera il·lícita i que no cobreix els diners que s'han de retornar. Determinar qui és hereu de CDC és important a l'hora de cobrar tots els diners espoliats. D'altra banda, el tribunal considera que insuficients els documents aportats pel Palau per justificar que el PDECat i Junts són successors de CDC, però sí per obrir una peça separada que ho determini.

[noticia]217650[/noticia]

El Palau veu Junts com a successor de CDC

El text del Palau insisteix que el partit registrat el 2018 va "exterioritzar" la seva identitat en les sigles del PDECat i de CDC, que eren les que van signar l'acord de coalició a les eleccions espanyoles del 2019, tant les que es van fer a l'abril com la repetició del mes de novembre. El document insisteix que Junts per Catalunya va ser un dels noms que es va sotmetre a consideració de la militància en el congrés fundacional del PDECat del juliol del 2016, que es va posar en marxa només unes hores després de l'últim conclave de CDC, que va servir per enterrar políticament el projecte tot i que administrativament continuava viu, com demostren les successives coalicions dels últims anys que van servir com a ancoratge logístic de Junts. La militància va acabar escollint el PDECat com a noves sigles, però amb el pas del temps el nom de Junts per Catalunya va acabar aixoplugant la candidatura de Puigdemont a les eleccions del 21-D del 2017.

Aquella candidatura va establir que els drets electorals -provinents de CDC- quedarien en mans de les sigles postconvergentes i, de fet, en les últimes eleccions catalanes, celebrades del 14 de febrer, els drets els va gaudir el PDECat. L'administració de la primera candidatura de Junts per Catalunya al Parlament, fa quatre anys, estava liderada per Jordi Oliveras, responsable de finances del partit demòcrata. Pel que fa a la continuació entre el PDECat i Junts, l'escrit del Palau estableix que hi ha hagut un "transvasament molt significatiu" de bases i de dirigents entre les dues formacions des que el juliol de l'any passat es va activar el projecte de Puigdemont i Jordi Sànchez.

Entre els dirigents, per exemple, hi ha Jordi Turull, Josep Rull, Joaquim Forn, Meritxell Budó, Jordi Puigneró, Damià Calvet, Miquel Sàmper, Lluís Puig i el mateix expresident de la Generalitat, que va començar a militar a CDC a la dècada dels vuitanta i amb la fundació del PDECat se'n va fer afiliat. El carnet el va estripar el 31 d'agost de l'any passat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207879/puigdemont/estripa/carnet/pdecat>), un cop constatades les dificultats perquè les dues formacions concorressin juntes a les eleccions. Entre els que es van quedar a les sigles postconvergentes destaquen les figures d'Artur Mas -que encara aspira a un retrobament de tot l'espai-, David Bonvehí i l'exconsellera Àngels Chacón. El PDECat és ara extraparlamentari i celebra els dies 15 i 16 de maig un congrés extraordinari (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217562/pdecat-enfila-congres-reconstruccio-15-16-maig-espera-chacon>).

Final abrupte i judicialitzat

El final de Convergència, ara ja en procés legal de liquidació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203575/cdc/presenta/concurs/creditors/enfila/liquidacio/definitiva>), ha estat marcat pels escàndols de corrupció. Una taca que la Justícia va fer més gran al juliol i

que amplia també al PDECat. El magistrat de l'Audiència Nacional José de la Mata, que instrueix la causa coneguda com "el 3%" pel finançament irregular del partit, va proposar a finals de juliol proposa jutjar totes dues organitzacions, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206665/audiencia/nacional/jutjara/gordo/dos/exgerents/mes/cdc/cas>) entre una cinquantena més de persones i empreses, per un delictes d'organització criminal, frau, suborn, tràfic d'influències i blanqueig de capitals. Una decisió que arribava en plena refundació

El PDECat es veia, per tant, esquitxat per la corrupció de CDC després d'esquivar, per ara, haver d'assumir la condemna del cas Palau contra la seva formació matriu. Ara és Junts qui haurà d'afrontar aquesta qüestió. Fa uns mesos, el Tribunal Suprem va confirmar la sentència contra el partit fundat per Jordi Pujol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/201480/suprem/confirma/preso/millet/financament/irregular/cdc/cas/palau>) pel cobrament de comissions il·legals en la trama del Palau de la Música. Arran d'això, Fèlix Millet, Jordi Montull i Daniel Osàcar van entrar a la presó. Osàcar, extresorer de CDC i que compleix condemna a Brians 2, també serà jutjat en el marc del cas del 3%. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204845/daniel/osacar/extresorer/cdc/ingressa/preso/cas/palau>)

Amb la sentència ferma, la Fiscalia va demanar que el PDECat assumís els 6,6 milions d'euros de condemna de CDC per l'espoli del Palau, però l'Audiència de Barcelona ho va descartar argumentant que "la hipotètica formació successora" que lidera David Bonvehí no està condemnada en el judici. Un informe de la Guàrdia Civil en la causa indicava que hi havia una "identitat substancial" entre CDC i el PDECat i a això es va agafar el ministeri fiscal per demanar al jutge que la formació postconvergent fos també responsable del compliment de la pena, dictada a finals del 2017.

A banda d'empreses, després de cinc anys d'investigació, i amb diversos procediments oberts en jutjats d'arreu de Catalunya, De la Mata també proposava jutjar una trentena de persones, entre les quals Germà Gordó

En aquest cas, el jutge tornava a vincular CDC i el PDECat. De la Mata apuntava que existeix una "aparent identitat" entre les dues formacions i sosté que això permet apuntar de manera indiciària que la formació és "una simple transformació o canvi de la mateixa realitat amb la finalitat de desconnectar-se de les responsabilitats en què hagués pogut incórrer la formació política precedent, és a dir, CDC". El magistrat processava així el partit de Bonvehí, juntament amb una vintena més d'organitzacions i empreses, com ara TeyCo, Urbaser, la Fundació ACS, Grup Soler Constructoras o Copisa.

A banda d'empreses, després de cinc anys d'investigació, i amb diversos procediments oberts en jutjats d'arreu de Catalunya, De la Mata també proposava jutjar una trentena de persones. Entre els noms més destacats, l'exconseller de Justícia Germà Gordó, els extresorers de CDC Andreu Viloca i Daniel Osàcar, i l'advocat Francesc Sánchez, un dels homes de confiança de Puigdemont i vinculat a Junts. Hi ha també exalts càrrecs del Govern, com l'exconseller de Cultura Joan Maria Pujals o l'exresponsable d'Infraestructures de Catalunya Josep Antoni Bosch; Constantí Serrallonga, gerent de l'Ajuntament de Barcelona durant l'etapa de Xavier Trias i actual director general de Fira Barcelona; Antoni Vives, extinent d'alcalde de Barcelona amb CDC; Sixte

Cambra, expresident del Port de Barcelona, o l'empresari Jordi Sumarroca.